

மூப்பர்களின் பணி

புதிய ஏற்பாட்டு சபையில் மூப்பர்கள் இருந்தனர் என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர் (அப். 11:30; 14:23; 15:6; பிலி. 1:1; தீத்து 1:5; 1 பேது. 5:1-5). இருப்பினும், அவர்களின் ஊழியம் பற்றி ஒவ்வொருவரும் ஒருமித்த கருத்து கொண்டிருப்பதில்லை. நாம் புதிய ஏற்பாட்டைப் பின்பற்றினால் உள்ளூர் சபையில் மூப்பர்களின் பணிப் பொறுப்பு அல்லது கடமை என்பது என்னவாக இருக்கின்றது? பரிசுத்த ஆவியானவர் மூப்பர்களை ஏற்படுத்துகின்றார். அப். 20:28, “ஆகையால், உங்களைக்குறித்தும், தேவன் தம்முடைய சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக் கொண்ட தமது சபையை மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங் குறித்தும், எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” என்று கூறுகின்றது. அவர்களுக்கு அவர் என்ன பணியைக் கொடுக்கின்றார், மற்றும் அவர்கள் அந்தப் பணியை எவ்விதம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார்?

மூப்பர்கள் என்ன செய்கின்றனர்?

இந்த நவீன யுகத்தில் நாம், மூப்பர்களைப் பற்றி, பெரிய நிறுவனம் ஒன்றில் உள்ள இயக்குநர்களின் குழுவானது பணி புரியும் அதே வகையில் இயங்குகின்றனர் என்று அடிக்கடி நினைக்கின்றோம். தேவன் நோக்கங் கொண்டுள்ளது இதுதானா?

புதிய ஏற்பாட்டில் மூப்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகள் யாவை?

முதலாவது, மூப்பர்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் நிலைத்திருக்க வேண்டும். எபேசு சபையின் மூப்பர்களுக்குப் பவுல், “உங்களைக்குறித்தும் ... மந்தை முழுவதையுங்குறித்தும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” (அப். 20:28) என்று கூறினார். அவர்கள் தங்களைப் பாவத்திற்குப் புறம்பேயும் விசுவாசத்திலும் காத்துக்கொள்வது என்பது அவர்களின் முதல் பொறுப்பாக இருந்தது. இது 1 பேதுரு 5:3ன்படி மூப்பர்கள் முன்மாதிரியினால் அடிப்படையில் வழிநடத்த வேண்டும் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் போது விசேஷித்த வகையில் முக்கியத்துவமுடையதாகின்றது.

எபிரெயர் 13ல் இரு வசனங்களைக் கவனியுங்கள். எபிரெயர் 13:17, “உங்களை நடத்துகிறவர்(களுக்கு) ... கீழ்ப்படிந்து அடங்குங்கள்” என்று கூறுகின்றது, அதே வேளையில் வசனம் 7, “தேவ வசனத்தை உங்களுக்குப் போதித்து உங்களை நடத்தினவர்களை நீங்கள் நினைத்து, அவர்களுடைய நடக்கையின் முடிவை நன்றாய்ச் சிந்தித்து, அவர்களுடைய விசுவாசத்தைப்

பின்பற்றுங்கள்” என்று கூறுகின்றது. வசனம் 7ன் நடத்துனர்கள் ஏற்கனவே இறந்து போயிருந்தனர் மற்றும் வசனம் 17ன் தலைவர்கள் இன்னமும் உயிரோடு இருந்தனர் என்பது இவ்விரு வசனங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடாகக் காணப்படுகின்றது. அப்படியானால் இது, குறைந்தபட்சம் ஒரு பகுதியாகவாவது, ஒரு மூப்பர், நடத்துனர் என்ற வகையில், மற்றவர்கள் “அவரை நினைவுகூருங்கள் ... அவரது விசுவாசத்தைப் போலச் செய்யுங்கள்” என்று கூற முடியுமளவுக்கு நல்ல முன்னுதாரணத்தின் வழிவழிப் பண்பை விட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

இரண்டாவது, மூப்பர்களுக்கு வழிநடத்தும் பொறுப்பு கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. மூப்பர் என்பவருக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள - “மூப்பர்,” “ஆயர்,” “பாஸ்ட்டர்,” மற்றும் “மேய்ப்பர்” என்ற - வார்த்தைகள் யாவும் நடத்துவத்துவத்தை ஆலோசனையாக அளிக்கின்றன. பழைய ஏற்பாட்டின் காலங்களின் அரசர்கள் மேய்ப்பர்களாக நினைக்கப்பட்டனர். பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலுமே, கர்த்தர் ஒரு மேய்ப்பர் என்று கூறப்படுகின்றார். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் மூப்பர்கள், நடத்துனர்கள் என்று உணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனர், மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு யுகத்தில் மூப்பர்கள் என்பவர்கள் கிரேக்க மற்றும் யூத சமூகங்களில் நடத்துனர்களாய் இருந்தனர்.

மூப்பர்கள் சபையை “ஆளுகை” செய்வதாகச் சில வசனங்கள் போதிக்கின்றன. 1 தீமோத்தேயு 5:17, “நன்றாய் விசாரணை செய்கிற மூப்பர்களை, ... இரட்டிப்பான கனத்திற்குப் பாத்திரராய் எண்ண வேண்டும்” என்று கூறுகின்றது. KJVயில் எபிரெயர் 13:7 வசனமானது “உங்களை ஆளுகை செய்துள்ளவர்களை” என்று கூறுகின்றது (NRSV: “உங்கள் நடத்துனர்கள்”). சபையின் உறுப்பினர்கள் நடத்துனர்களுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் (நடத்துனர்கள் என்பது மூப்பர்கள் என்றே யூகிக்கப்படுகின்றது): “உங்களை நடத்துகிறவர்(களுக்கு) ... கீழ்ப்படிந்து அடங்குங்கள்” (எபி. 13:17; இ.வ. 1 பேது. 5:5).

இந்த வசனங்களின் தனிச் சிறப்பு என்ன? அடிப்படையில், இந்த வேத வசனங்கள், மூப்பர்களுக்குச் சபையை வழிநடத்தப் பொறுப்புத் தரப் பட்டுள்ளது என்றே அர்த்தப்படுத்துகின்றன. தகுதி குறைந்த மற்றும் வழி நடத்த ஆவிக்குரிய வகையில் குறைபாடுள்ள மற்றவர்கள் வழிநடத்தும்படி, மூப்பர்கள் தங்களுடைய நடத்துவத்துவப் பணிப் பொறுப்பைத் துறந்து விட முடியாது மற்றும் அவ்வாறு அவர்கள் செய்யக் கூடாது; மேலும், அவர்கள் சபையைத் நடத்துனர்களற்ற வகையில் வழி விலகிச் சென்று விடவும் அனுமதிக்கக் கூடாது.

மூப்பர்கள் வழிநடத்த வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர் என்ற உண்மையானது, அவர்கள் ஒரு முதலாளி என்ற வகையில் ஆள வேண்டுமென்றோ, ஒரு படைத் தலைவன் போல் ஆள வேண்டுமென்றோ, அல்லது இயக்குநர்களின் குழுமைப் போல் ஆள வேண்டுமென்றோ அர்த்தப்படுத்த வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. அதிகாரத்துவ நடத்துவத்துவத்தை மறைமுகமாய் உணர்த்தலாம் என்று நினைக்கப்படக் கூடிய கிரேக்க வார்த்தையும் - “ஆயர்” அல்லது “கண்காணி” - கூட அந்த

அர்த்தத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. இந்த வார்த்தையின் வினை வடிவமானது “பராமரிக்க” என்று அர்த்தப் படுகின்றது.

மூன்றாவது, மூப்பர்கள் மந்தையைக் கள்ள போதகர்களிடமிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும். எபேசு சபை மூப்பர்கள் தங்களைக்குறித்தும் மந்தையைக்குறித்தும் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும் என்று கூறிய பிறகு அவர்களைப் பவுல், “நான் போனபின்பு மந்தையைத் தப்பவிடாத கொடிதான ஓநாய்கள் உங்களுக்குள்ளே வரும். உங்களிலும் சிலர் எழும்பி, சீஷர்களைத் தங்களிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளும்படி மாறுபாடானவை களைப் போதிப்பார்களென்று அறிந்திருக்கிறேன்” (அப். 20:29, 30) என்று கூறி எச்சரிக்கை செய்தார். இப்படிப்பட்ட ஓநாய்களிடமிருந்து மந்தையைப் பாதுகாப்பது என்பது மூப்பர்களின் பொறுப்பாய் உள்ளது என்பது தெளிவு. தீத்து 1:9-11ல் பவுல், மூப்பர்கள் என்பவர்கள், “ஆரோக்கியமான உபதேசத்தினாலே புத்தி சொல்லவும், எதிர் பேசுகிறவர்களைக் கண்டனம் பண்ணவும்” வல்லவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார், ஏனென்றால் “அநேகர், விசேஷமாய் விருத்தசேதனமுள்ளவர்கள், அடங்காதவர்களும், வீண் பேச்சுக்காரரும், மனதை மயக்குகிறவர்களும் யிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாயை அடக்க வேண்டும்” என்றும் அவர் (பவுல்) கூறினார். கள்ள போதகர்களிடமிருந்து சபையைப் பாதுகாத்தல் என்பது மூப்பர்கள் கொண்டுள்ள பணிகளில் மிக முக்கியமானதாக உள்ளது.

பல விஷயங்களில், மூப்பர்கள் முன்மாதிரி, நம்பச் செய்தல் மற்றும் தூண்டுதல் ஆகியவற்றினால் வழிநடத்துகின்றனர். இருப்பினும் கள்ள போதகர்களின் விஷயம் குறித்து, மூப்பர்கள் முழுமையான பொறுப்புடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். கள்ள போதகர்கள் எழும்பி மந்தையைப் புறம்பே வழிநடத்தி அதன் விளைவாக ஆடுகள் நித்தியத்திற்கும் இழந்து போகப்படும் நிலை ஏற்படுமென்றால், மூப்பர்கள் சத்தியத்திற்கு நிலை நிற்பவர்களாய், அந்த போதகர்களிடமிருந்து மந்தையைப் பாதுகாக்கச் சாத்தியப்படுகின்ற சட்ட ரீதியான, ஒழுக்கரீதியான மற்றும் ஒழுங்கு நெறி ரீதியான ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் எடுக்க வேண்டும்.

நான்காவது, மூப்பர்கள் மந்தைக்கு மேய்ப்பர்களாகச் செயல்பட வேண்டும். எபேசியர் 4:13ல் அவர்கள் “பாஸ்டர்கள்” அல்லது “மேய்ப்பர்கள்” என்று பேசப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் “தேவனுடைய சபையை மேய்க்க வேண்டும்” என்று அப். 20:28ல் கூறப்படுகின்றனர் மற்றும் 1 பேதுரு 5:2ல் அவர்கள் “தேவனுடைய மந்தையை மேய்க்க வேண்டும்” என்றும் கூறப்படுகின்றனர்.

“மேய்த்தல்” என்பதில் அடங்கியுள்ளது என்ன? இதில் கள்ள போதகர்களிடமிருந்து மந்தையைப் பாதுகாத்தல் என்பது உள்ளடங்கியிருக்கின்றது, ஆனால் இதில் அவர்களைப் போஷித்தலும் (அவர்களுக்குப் போதித்தலும்) அல்லது அவர்கள் போஷிக்கப்படும்படி (அல்லது போதிக்கும்படி) பார்த்துக் கொள்ளுதலும் மற்றும் இன்னும் அதிகமானவைகளும் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன.

“மந்தையை மேய்த்தல்” என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்து

கொள்வதற்கு நாம் பழங்காலத்து மேய்ப்பர்களைச் சித்தரித்தல் அவசியமாய் உள்ளது. இன்றைய நாட்களில் ஆடுகள் பெரும்பாலும் மோட்டார் வாகனங்களில் செல்லும் மனிதர்களாலோ அல்லது நாய்களாலோ மேய்க்கப்படுகின்றன. இது, புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களில் அண்மைக் கிழக்கு நாடுகளில் இவ்விதமாய் இருந்ததில்லை! நல்ல மேய்ப்பன் மற்றும் அவனது ஆடுகளுடன் அவனுக்குள்ள தொடர்பு ஆகியவற்றின் சித்தரிப்புக்கு, லூக்கா 15:3-7ஐ ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: இழந்து போன ஆடு ஒன்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகச் சந்தேகமின்றி ஒரு கணிசமான கிரயத்தோடு, அந்த மேய்ப்பன் வெளியே சென்றான். யோவான் 10:1-17ஐ ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: நல்ல மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளைப் பெயர் சொல்லி அழைக்கிறான், ... அவன் அவற்றை வழிநடத்துகிறான் ... அவன் அவைகளுக்காகத் தன் உயிரைக் (கூடக்) கையளிக்கின்றான் ... அவன் அவற்றை அறிகின்றான். சங்கீதம் 23ஐப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள்: மேய்ப்பனின் நிமித்தமாக, ஆடுகள் “நான் தாழ்ச்சியடையேன்” என்று கூற முடியும். மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்கு வேண்டிய யாவற்றையும் அளிக்கின்ற படியால் அவைகள் தாழ்ச்சியடையத் தேவையில்லை.

அதை எசேக்கியேல் 34:2-6ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள இஸ்ரவேலின் துன்மார்க்கமான மேய்ப்பர்களுடன் (அரசர்கள், பிரபுக்கள் மற்றும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் போன்ற தலைவர்களுடன்) வேறுபடுத்தி ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்:

... இஸ்ரவேலின் மேய்ப்பருக்கு விரோதமாகத் தீர்க்கதரிசனம் உரை; நீ தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து, அவர்களோடே சொல்ல வேண்டியது என்னவென்றால்; கர்த்தராகிய ஆண்டவர் மேய்ப்பருக்குச் சொல்லுகிறார்; தங்களையே மேய்க்கிற இஸ்ரவேலின் மேய்ப்பருக்கு ஐயோ! மேய்ப்பர் அல்லவா மந்தையை மேய்க்க வேண்டும். நீங்கள் நெய்யைச் சாப்பிட்டு, ஆட்டுமயிரை உடுப்பாக்கிக்கொள்ளுகிறீர்கள்; கொழுத்ததை அடிக்கிறீர்கள்; மந்தையையோ மேய்க்காமற் போகிறீர்கள். நீங்கள் பலவீனமானவைகளைப் பலப்படுத்தாமலும், நசல் கொண்டவைகளைக் குணமாக்காமலும், எலும்பு முறிந்தவைகளைக் காயங்கட்டாமலும், துரத்துண்டவைகளைத் திருப்பிக் கொண்டு வராமலும், காணாமற்போனவைகளைத் தேடாமலும் போய், பலாத்காரமும் கடுரமுமாய் அவைகளை ஆண்டீர்கள். மேய்ப்பன் இல்லாததினால் அவைகள் சிதறுண்டுபோயின; சிதறுண்டுபோனவைகள் காட்டு மிருகங்களுக்கெல்லாம் இரையாயின. என் ஆடுகள் சகல மலைகளிலும் உயரமான சகல மேடுகளிலும் அலைப்புண்டு, பூமியின் மீதெங்கும் என் ஆடுகள் சிதறித்திரிகிறது; விசாரிக்கிறவனுமில்லை, தேடுகிறவனுமில்லை.

ஐந்தாவது, மூப்பர்கள் மந்தையின் ஆத்துமாக்களைக் கவனிக்கின்றவர்களாய் இருக்க வேண்டும். எபிரெயர் 13:17, “உங்களை நடத்துகிறவர்கள், உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்காக உத்தரவாதம் பண்ணுகிறவர்களாய் விழித்திருக்கிறவர்களானபடியால், அவர்கள் துக்கத்தோடே அல்ல, சந்தோஷத்தோடே அதைச் செய்யும்படி, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து

அடங்குங்கள்; அவர்கள் துக்கத்தோடே அப்படிச் செய்தால் அது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்க மாட்டதே” என்று கூறுகின்றது. இவ்விடத்தில், “மூப்பர்” என்பதற்கான வழக்கமான கிரேக்க வார்த்தைகள் எதுவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை; ஆனால் உள்ளூர் சபையின் நடத்துனராக வேறு எவரும் குறிப்பிடப்படுவதில்லை என்ற உண்மையின் கண்ணோக்கில், “நடத்துகிறவர்கள்” என்ற வார்த்தையினால் “மூப்பர்களே” குறிப்பிடப்படுகின்றனர் என்பது தெளிவாய்க் காணப்படுகின்றது. இந்த வசனப் பகுதியில் “நடத்துகிறவர்கள்” அல்லது “மூப்பர்கள்” என்பவர்களின் பணி ஆத்துமாக்களைக் கவனிப்பது என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது, இது ஒரு நாளில் அவர்கள் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டிய பொறுப்பாக உள்ளது.

இந்தக் கட்டளையானது மாபெரும் பொறுப்பை மறைமுகமாய் உணர்த்துகின்றது. ஒரு முன்னாள் உறுப்பினரின் சுவப் பெட்டியைக் கடந்து செல்லும் மூப்பர், “இந்த சகோதரன் (அல்லது சகோதரி) பரலோகம் செல்லுவார் என்பதை உறுதிப்படுத்த என்னால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் நான் செய்தேனா?” என்று தம்மையே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு ஊழியக்காரர்/பிரசங்கியார் கூறினார். மற்றும், இந்தக் கட்டளையானது விசேஷித்த பொறுப்பின் வட்டாரமொன்றை மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடுகின்றது. கிறிஸ்துவுக்குள் மற்றவர்களைக் கொண்டு வருவதில் மூப்பர்கள் ஈடுபட முடியும் மற்றும் ஈடுபட வேண்டும் என்றாலும், ஏற்கனவே ஐக்கியத்தில் உள்ளவர்களிடம் தான் அவருடைய அடிப்படைப் பொறுப்பு உள்ளது. அவர்கள் தங்கள் முயற்சிகளைக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய இடம் அது என்பதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆறாவது, மூப்பர்கள், சவிசேஷ ஊழியர்களுடனும் போதகர் களுடனும் இணைந்து, சபையானது கட்டியெழுப்பப்படுவதற்கு ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் ஊழியம் செய்யக் கூடியவர்களாக்க வேண்டும். இதுவே எபேசியர் 4:12, 13ன் செய்தியாக உள்ளது: “பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும் பொருட்டு, சவிசேஷ ஊழியத்தின் வேலைக்காகவும், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையானது பக்திவிருத்தி அடைவதற்காகவும், அவர், சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரைத் தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரைச் சவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும் போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார்.” ஆகையால், ஒரு மூப்பர் (அல்லது ஒரு சவிசேஷ ஊழியர் அல்லது ஒரு போதகர்) என்பவருடைய அளவீடானது, ஊழியத்திற்கு அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதற்கு மட்டுமின்றி, அவர் உறுப்பினர்களை ஊழியம் செய்யும்படி வழிநடத்துகின்றாரா, மற்றும் விசேஷமாய் அவர்கள் ஊழியம் செய்யும்படி அவர் தகுதிப்படுத்துகின்றாரா என்பதையும் உள்ளடக்குகின்றது.

மூப்பர்களின் நடத்துவத்துவத்திற்கு சபை எவ்வாறு பதில்செயல் செய்ய வேண்டும்?

சபை உறுப்பினர்கள் ஆரோக்கியமான நடத்துவத்துவத்தை விருப்ப மாய்ப் பின்பற்ற வேண்டும். மூப்பர்களுக்கு அறிவுரை கொடுத்த பிறகு

பேதுரு, “அந்தப்படி, இளைஞரே, மூப்பருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்” என்று எழுதினார் (1 பேது. 5:5). மூப்பர்களைச் சபையின் “அலுவலர்கள்” என்று அவர் அழைத்திருந்ததினால், அவர் இளைஞரே என்றபொழுது சபையில் உள்ள மற்ற ஒவ்வொருவரையும் குறிப்பிட்டிருப்பார் என்பது தெளிவு. எபிரெயர் 13:17ல் “உங்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு) ... கீழ்ப்படிந்து அடங்குங்கள்” என்று கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கூறப்படுகின்றது.

உறுப்பினர்கள் மூப்பர்களைச் சந்தோஷமாய்ப் பின்பற்ற வேண்டியது ஏன்? முதலாவதாக இந்த மனிதர்கள் அப்பணிப் பொறுப்புக்கு விசேஷித்த வகையில் தகுதியுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் (1 தீமோ. 3; தீத்து 1). அந்தத் தகுதிகளையுடைய மனிதர்கள் பின்பற்றப்பட வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். இரண்டாவதாக, மூப்பர்களை நியமிப்பதில் சபையானது குரல் கொடுக்கக் கூடியதாயிருந்தது. மூப்பர்கள் நியமிக்கப்படும் பொழுது சபை அவர்களைத் தங்கள் நடத்துனர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதில் குரல் கொடுப்பது வழக்கமாக உள்ளது (இது பிறர் முடிவை மறுக்கும் சக்தியாக மட்டுமே - சில மனிதர்களை ஏன் தகுதியுடையவர்களாய்க் கொள்ளக் கூடாதென்று கூறும் உரிமையாக மட்டுமே உள்ளது). மூன்றாவது, அவர்களைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் கண்காணிகளாக ஏற்படுத்தினார் (அப். 20:28). பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட வசனத்தில் தரப்பட்டுள்ள அறிவுறுத்தல்களின்படியாக மூப்பர்களாயிருக்கும்படி மனிதர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பொழுது, அவர்கள் அந்த ஊழியத்திற்குத் தெய்வீகமான முறையில் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

சபையானது மூப்பர்களைக் கனப்படுத்தவேண்டும். பவுல், “நன்றாய் விசாரணை செய்கிற மூப்பர்களை, விசேஷமாய்த் திருவசனத்திலும் உபதேசத்திலும் பிரயாசப்படுகிறவர்களை, இரட்டிப்பான கனத்திற்குப் பாத்திரராக எண்ண வேண்டும்” (1 தீமோ. 5:17) என்று எழுதினார். “இரட்டிப்பான கனம்” என்பது அவர்களின் ஊழியத்திற்கு ஊதியம் பெறுதலை உள்ளடக்குகின்றது என்பதைச் சந்தர்ப்பப் பொருள் தெளிவாக்குகின்றது. ஊதியம் என்பது “இரண்டாவது கனமாக” இருக்குமென்றால், முதலாவது கனம் என்பது அம்மனிதர்களின் பண்பு மற்றும் அவர்களின் ஊழியத்தினுடைய முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றின் காரணத்தினால் சுயாதீனமாய்க் கொடுக்கப்படும் மரியாதையாக இருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள் வறியதாய்ப் பின்பற்றுவவர்களாயிருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். வழக்கமாய் நாம் சபையின் பலவீனங்களை மோசமான நடத்துவத்துவத்தின்மீது குற்றப்படுத்துகின்றோம். சில விஷயங்களில் உண்மையில் நாம் வறியதான நடத்துவத்துவம் என்று அடையாளப்படுத்துவது உண்மையில் வறியதான “பின்பற்றுதலாய்த்” தான் உள்ளது. மூப்பர்கள் தங்கள் பணியை நிறைவேற்றுகின்றனர், ஆனால் உறுப்பினர்கள் பின்பற்றுவதற்கு நியாயமற்ற முறையில் மறுக்கின்றனர்!

மூப்பர்கள் எவ்வாறு வழிநடத்த வேண்டும்?

மூப்பர்கள் சபையை வழிநடத்த வேண்டும் என்றும், அவர்களின்

வழிநடத்துதலைச் சபையானது பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் கூறுவதானது இன்றைய நாட்களில் சபையை இடர்ப்படுத்துவதைத் தீர்த்து வைப்பதில்லை. மூப்பர்கள் எவ்வாறு வழிநடத்த வேண்டும்?

அரசர்கள் அல்லது சர்வாதிகாரிகள் வழிநடத்துவது போல அவர்கள் (மூப்பர்கள்) வழிநடத்த வேண்டுமா? தளபதிகள் மற்றும் சேனைத் தலைவர்கள் வழிநடத்துவது போல அவர்கள் (மூப்பர்கள்) வழிநடத்த வேண்டுமா? ஒருவேளை, பயிற்சியாளர்கள் அல்லது ஆசிரியர்கள் வழிநடத்துவது போல அவர்கள் (மூப்பர்கள்) வழிநடத்த வேண்டுமா? பெற்றோர்கள் வழிநடத்துவது போல அவர்கள் (மூப்பர்கள்) வழிநடத்த வேண்டுமா? அவர்களின் நடத்துவத்துவத்திற்கு ஒப்பிடப்படக் கூடிய நடத்துவத்துவத்தின் வேறெந்த வடிவமும் இல்லையா?

மூப்பர்கள் நடத்துவத்துவம் பற்றிய தங்களின் கருத்து முழுவதையும் வேதாகமத்தில் இருந்தே தரவழைப்பவர்களாய் இருந்தால், நடத்துவத்துவம் “எப்படி” இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி அநேகமாக சிறிதளவே கருத்து வேறுபாடு இருக்கும். மூப்பர்களாய் நியமிக்கப்படுகின்ற மனிதர்கள் நடத்துவத்துவம் பற்றி தங்கள் சொந்த அனுபவங்களினால் செல்வாக்குச் செலுத்தப்படும் கண்ணோட்டத்துடனேயே அந்தப் பணிக்குள் நுழைகின்றனர் என்பதே பிரச்சனையாக உள்ளது. அவர்கள் வியாபாரம், யுத்தப் படைகள், விளையாட்டுகள் அல்லது தங்களின் குடும்பங்கள் ஆகியவற்றில் நடத்துவர்களாகவோ அல்லது பின்பற்றாளர்களாகவோ இருந்துள்ளனர். இந்த அனுபவங்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவற்றில் தகுதி யானவை என்று எண்ணப்படுகின்ற நடத்துவத்துவத்தின் முறைமைகள் சபையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று யூசிக்கும்படி அவர்கள் சாய்கின்றனர்.

மேற்கத்திய உலகில் உள்ள சபைகளில் அவற்றின் நடத்துவத்துவ முறைகளுக்கு “வியாபார மாதிரி” ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் என்பது அவைகளில் அடிக்கடி காணப்படும் பண்பாக உள்ளது. மூப்பர்கள், “இயக்குநர்களின் குழு” என்ற வகையில் கூடி, “முதன்மை நிர்வாக அலுவலராய்” இருப்பதற்கு ஒரு பிரசங்கியாரை ஊதியத்திற்கு அமர்த்தி, எண்ணிக்கை, பணம் மற்றும் கட்டிடங்கள் பற்றி மாற்றமற்ற வகையில் “தாழ்நிலை” குறித்து அக்கறைப்படுகின்றனர். “நிறுவனத்திற்கு” முடிவுகளை எடுப்பதே தங்கள் அடிப்படைப் பணியென்பதாக அவர்கள் காண்கின்றனர். அவர்கள் கொள்கைகளை ஏற்படுத்தி அவற்றை வெளியிடுகின்றனர். மற்றும், அவர்களின் “பணியாட்கள்” உற்பத்தி செய்யத் தவறினால் அவர்களைப் பணியினின்று நீக்குகின்றனர்.

இது வேதாகம ரீதியானதா? நடத்துவத்துவம் “எவ்வாறு” இருக்க வேண்டும் என்று புதிய ஏற்பாடு எதையாவது கூறுகின்றதா? அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும் வேத வசனம் ஒன்றை நாம் காண்பதற்கு முன்னர், தவறான கருத்துக்களின் அமைப்பொன்றை நாம் அகற்றுவதும், இந்தக் கேள்வியின் மீது இத்தொடரில் ஏற்கனவே கூறப்பட்டுள்ளவற்றை மீண்டும் மனதில் ஆழப்பதிய வைத்துக் கொள்ளுதலும் அவசியமாய் உள்ளது.

தவறான யுகங்களையும் தப்பிதமான முடிவுகளையும் நாம் தவிர்த்து விட வேண்டும். உலகளாவிய சபை என்று நாம் கொண்டுள்ள சித்தரிப்பின் அடிப்படையில் சிலர், மூப்பர்களிடம் சர்வாதிகாரமான அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். சபையானது ஒரு குடும்பத்துடன் ஒப்பிடப்படும் பொழுது, மூப்பர்களுக்கு, குடும்பத்தில் தந்தைக்குள்ள தகுதி நிலைக்கு ஒத்த ஒரு தகுதி நிலையானது உள்ளூர் சபையில் கொடுக்கப்படுகின்றது; ஆகையால், அவர்கள் உள்ளூர் சபையில் தங்களின் விருப்பத்தை அமுல் படுத்த அதிகாரம் கொண்டுள்ளனர். மாற்றாக, சபையென்பது இராஜ்யமாக இருக்கின்றபடியால், கிறிஸ்து உள்ளூர் சபைகளில் மூப்பர்களை அமைத்து, தமது சித்தத்தைத் தமது அதிகாரத்துடன் நிறைவேற்றத் தமது பிரதிநிதிகளாக அவர்களை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்று நாம் கூற முடியும்.

உலகளாவிய சபையைப் பற்றிய போதனையை நாம் எடுத்துக் கொண்டு, உள்ளூர் சபை பற்றி போதிக்க நோக்கங் கொண்டிராத சிலவற்றை அர்த்தப்படும் வகையில் அவற்றை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதே இந்தக் காரண அறிவின் பிரச்சனையாக உள்ளது. மேலே ஏற்படுத்தப்பட்ட காரண அறிவின் வரிசையை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது, ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் பக்கமாய் சாய்ந்து, உலகளாவிய சபை என்பதற்கு அதன் (கத்தோலிக்கத்தின்) நிறுவன அமைப்புக் கண்ணோக்கைச் சார்ந்துள்ள செயலாய் ஆகி விடுகின்றது.

இந்தப் பாடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றில் பல கருத்துக்கள், நடத்துவத்துவம் “எவ்வாறு” இருக்க வேண்டும் என்பதை முறைமுகமாய் உணர்த்துகின்றன. முதலாவது, நடத்துவத்துவம் என்பது ஒரு சுவாக உள்ளது என்ற உண்மையானது, மூப்பர்கள் மற்றவர்களுக்கு மேலாக உயர்த்தப் படலாகாது என்று ஆலோசனை அளிக்கின்றது. இரண்டாவது, சபையின் நடத்துனர்கள் “மூப்பர்கள்” என்று அழைக்கப்படுதலானது அவர்கள் முன்னு தாரணம் மற்றும் போதனை ஆகியவற்றினால் ஞானமாய் வழிநடத்த வேண்டும் என்று ஆலோசனை அளிக்கின்றது. மூன்றாவது, மூப்பர்கள் ஆயர்களென்றோ அல்லது கண்காணிகள் என்றோ அழைக்கப்படுதல் என்பது கண்காணிக்கப்படுகின்றவர்களை நோக்கிய ஒரு பரோபகார எண்ணப்போக்கை ஆலோசனை அளிக்கின்றது. நான்காவது, மூப்பர்கள், பாஸ்டர்களென்றும் அல்லது மேய்ப்பர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர் என்று உண்மையானது அவர்கள் மந்தையை ஓட்டக் கூடாது ஆனால் முன்னாக சென்று வழிநடத்த வேண்டும் என்று ஆலோசனை அளிக்கின்றது. அவர்கள் ஆடுகளை அறிந்தும், ஆடுகளால் அறியப்பட்டும் இருக்க வேண்டும்; அவர்கள் ஆடுகளுக்கு நெருக்கமாக, அவர்கள் மத்தியில் வாழ்பவர்களாய் இருக்க வேண்டும். ஆடுகளின் பயனுக்காகவே அவர்களின் ஊழியம் நிலவுகின்றது, மற்றும் அவர்கள் (தங்களுக்காக மட்டுமல்ல) ஆடுகளுக்கு மிகச் சிறந்தவற்றைச் செய்ய வேண்டும் மற்றும் ஆடுகளுக்காக மரிக்குமளவு அவைகளின் மேல் அன்புகூர வேண்டும்! ஐந்தாவது, சபையின் ஆத்துமாக்களைக் கவனித்தல் என்பது அவர்களின் பணியாக உள்ளது, ஏனெனில் அவைகளைக் குறித்து அவர்கள் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும்

என்பது, அவர்களின் நடத்துவத்துவம் என்பது அடிப்படையாக, கட்டிடங்கள், திட்டங்கள் மற்றும் புள்ளியியல் பற்றியதல்ல ஆனால் தனிநபர்களைப் பற்றியது என்று ஆலோசனை அளிக்கின்றது!

மூப்பர்களினால் வழிநடத்தப்படுதல் “எப்படி” என்பது 1 பேதுரு 5:1-6ல் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

உங்களிலுள்ள மூப்பருக்கு உடன் மூப்பனும், கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்குச் சாட்சியும், இனி வெளிப்படும் மகிமைக்குப் பங்காளியு மாயிருக்கிற நான் புத்தி சொல்லுகிறதென்னவென்றால்: உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை நீங்கள் மேய்த்து, கட்டாயமாய் அல்ல, மனப்பூர்வமாயும், அவலட்சணமான ஆதாயத்திற்காக அல்ல, உற்சாக மனதோடும், சுதந்தரத்தை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாக அல்ல, மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும், கண்காணிப்புச் செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்தால், பிரதான மேய்ப்பர் வெளிப்படும்போது, மகிமையுள்ள வாடாத கிரீடத்தைப் பெறுவீர்கள். அந்தப்படி, இளைஞரே, மூப்பருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்களெல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து, மனத்தாழ்மையை அணிந்து கொள்ளுங்கள்; பெருமையுள்ளவர்களுக்குத் தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார் தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.

ஆகையால், ஏற்ற காலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும் படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்.

மூப்பர்கள் எவ்விதம் வழிநடத்துகின்றனர் என்ற கேள்வியைக் குறிப்பாகக் கையாண்ட பேதுரு, ஒரு அப்போஸ்தலர் (ஆகவே, ஒரு பிரசங்கியார்) ஒரு மூப்பராய் இருக்க முடியும் என்று முதலில் வெளிப்படுத்தினார் (வ. 1). இரண்டாவது, அவர், மூப்பர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட பணி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் வெளிப்படுத்தினார்: தங்களில் உள்ள மந்தையை மேய்த்தல் (வ. 2). இந்த மந்தை அவர்கள் பொறுப்பில் இருந்தாலும் அது “அவர்களின்” மந்தையாய் இருப்பதில்லை என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவே “பிரதான மேய்ப்பராக” இருக்கின்றார் (1 பேது. 5:4); இது அவருடைய மந்தையாக உள்ளது. மூப்பர்களிடம் தேவன் ஒப்புவித்துள்ள அந்த மந்தைக்கு அவர்கள் உக்கிராணக்காரராக மட்டுமே உள்ளனர். மூன்றாவதாக, பேதுரு, மூப்பர்கள் தங்களின் பணியை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கூறினார் (வ. 2, 3). இவ்வசனத்தில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு எதிர்மறையும் நேர்மறையும் அடங்கியுள்ள மூன்று சொற்றொடர்கள், மூப்பர்கள் எவ்வாறு வழிநடத்த வேண்டும் என்று விவரிக்கின்றன: அவர்கள் கட்டாயமாய் அல்ல ஆனால் மனப்பூர்வமாய் வழிநடத்த வேண்டும்; அவலட்சணமான ஆதாயத்திற்காக அல்ல ஆனால் உற்சாக மனதோடு வழிநடத்த வேண்டும்; தங்கள் பொறுப்பில் உள்ளவர்களின் மீது ஆண்டவர்களாக அல்ல, ஆனால் மந்தைக்கு மாதிரிகளாக வழிநடத்த வேண்டும். நான்காவதாக பேதுரு, மூப்பர்கள் தங்கள் பணியை நன்கு நிறைவேற்றினால் அதற்குரிய வெகுமதியை அடைவார்கள் என்று கூறினார் (வ. 4). ஐந்தாவதாக, இளம் கிறிஸ்தவர்கள் மூப்பர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (வ. 5). ஆறாவதாக, ஒவ்வொருவரும்

மற்ற ஒவ்வொருவரிடத்திலும் தாழ்மையாய் இருக்க வேண்டும்! (வ. 5). ஏழாவதாக, ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்கு முன்பாகத் தம்மைத் தாழ்த்த வேண்டும் (வ. 6).

மூப்பர்கள் தாங்கள் பொறுப்பில் உள்ள மந்தையை “இறுமாப்பாய் ஆளக் கூடாது” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? இது, அவர்கள் சர்வாதிகாரிகளாகவோ, முதலாளிகளாகவோ அல்லது சேனைத் தலைவர்களாகவோ வழிநடத்துவதில்லை என்று அர்த்தப்படுகின்றது. மேலும் அவர்கள் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் இருக்கும் பயிற்சியாளர்கள் அல்லது பெற்றோர்கள் வழிநடத்துவது போன்று வழிநடத்தாமல், தங்கள் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் மீது முழுமையான அதிகாரம் கொண்டுள்ளனர்.

மூப்பர்கள் சர்வாதிகாரிகளாய் இருப்பதில்லை! இளைஞர்கள் மூப்பர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று 1 பேதுரு 5:5 கூறினாலும், தொடர்ந்து வரும் 6ம் வசனமானது ஒவ்வொருவரும் மற்ற ஒவ்வொரு சீஷருக்கும் முன்பாகத் தாழ்மைப்பட வேண்டும் என்று கூறுகின்றது! வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், ஒரு கருத்தில் மூப்பர்கள் இளைஞர்களுக்கு முன்பாகத் தாழ்மையாயிருக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர்.

மூப்பரின் நடத்துவத்துவத்திற்கான வழிமுறைகள் யாவை? முதலில் அவர்கள் முன்மாதிரிகளாயிருந்து வழிநடத்துகின்றனர் (1 பேது. 5:3). பிறகு அவர்கள், மற்றவர்கள் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தாங்கள் விரும்புகின்றனரோ, அவ்வாறே இருக்க மற்றும் செய்ய முயற்சிக்கின்றனர்.

இரண்டாவது, அவர்கள் சரியான போதனையானது போதிக்கப் பட்டிருப்பதைக் காண்பதினாலும் மற்றும் போதிப்பதினாலும் வழிநடத்துகின்றனர் (அப். 20:28; 1 தீமோ. 3:2; 5:17; தீத்து 1:9-16). போதித்தல் என்பது மக்களை மாற்றும் வல்லமை கொண்டுள்ளது. மூப்பர்கள் போதிக்கும் வழிமுறைகளினால் விரும்புகின்ற மாற்றங்களைச் செயல்விளைவாக்க நாடுகின்றனர்.

மூன்றாவது, அவர்கள் இணங்கச் செய்வதினாலும் ஊக்குவிப்பதினாலும் வழிநடத்துகின்றனர். புதிய ஏற்பாட்டில் எவரேனும் அதிகாரம் கொண்டிருந்தனர் என்றால், அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களே ஆவார்கள். மற்ற அப்போஸ்தலர்களைப் போலவே பவுலும் அதிகாரம் கொண்டிருந்தார், இருப்பினும் பவுலின் நிருபங்களில் ஆதாரமாய்க் காணப்படும் அவரது வழிநடத்துதலைக் கவனியுங்கள். பவுல் தம் செல்வாக்கின் கீழ் இருந்த சபைகள் யாவற்றுக்கும் சரியானதைச் செய்யும்படி போதிக்கவும் இணங்கச் செய்யவும் நாடினார். அது போலவே, மூப்பர்களும், தங்கள் பராமரிப்பின் கீழ் உள்ள சபைகள் சரியானவற்றைச் செய்யும்படி போதிப்பதினாலும், மக்களை இணங்கச் செய்யும்படி முயற்சிப்பதினாலும் வழிநடத்துகின்றனர்.

முடிவெடுத்தல் என்பது மூப்பர்களின் முக்கிய பொறுப்பாக இருப்பதில்லை. இருந்த போதிலும், சபைக்காக முடிவெடுக்கும்படி அவர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். அடிப்படையில், இரு வட்டாரங்களில் அவர்கள் முடிவுகள் எடுக்கின்றனர்.

சில முடிவுகள் விசுவாசத்தின் பகுதியில் உள்ளன. உதாரணமாக,

சத்தியம் போதிக்கப்படுகின்றதா, சத்தியத்தை பிரசங்கிக்க மாட்டார் என்று எண்ணப்படும் ஒரு பிரசங்கியாரை அழைப்பதா அல்லது சத்தியத்தைப் போதிக்காத பிரசங்கியாரைப் பணி நீக்கம் செய்வதா என்பவை குறித்து மூப்பர்கள் முடிவெடுக்க வேண்டும். ஒரு கருத்தில், சத்தியம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி அவர்கள் முடிவுகள் எடுப்பதில்லை; அது வேதாகமத்தில் அவர்களுக்காக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. விசுவாச விஷயம் அல்லது அவசியம் ஆகியவற்றில் சத்தியம் மட்டுமே போதிக்கப்படுகின்றது என்பதை நிச்சயப்படுத்துவதே அவர்களின் பணியாக உள்ளது.

மற்ற முடிவுகள் கருத்தின் வட்டாரத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, வாகனங்கள் எங்கு நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று மூப்பர்கள் முடிவெடுப்பது அவசியமாய் இருக்கலாம். ஆனாலும் கருத்தின் வட்டாரத்தின் விஷயங்கள் பற்றிய அவர்களின் முடிவானது பெரும்பாலான (சபை) மக்களின் கருத்திற்கு ஒத்ததாக உள்ளது.

கருத்தின் வட்டாரத்தில் மூப்பர்கள் ஒரு முடிவெடுத்த பிறகு, அந்த முடிவை உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படும்படி அவர்களுக்குப் போதித்தலும் இணங்கச் செய்தலும் மூப்பர்களின் அடுத்த பணியாக உள்ளது. கருத்தின் வட்டாரத்தில் தாங்கள் ஏற்படுத்திய ஒரு முடிவைப் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அவர்களை இணங்கச் செய்ய இயலாவிட்டால், மூப்பர்கள் சற்றுக் காலத்திற்கு அத்திட்டத்தைக் கைவிட்டு, முடிவை மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும். கருத்தின் வட்டாரத்தில் ஆடுகள் தங்களைப் பின்பற்றுமாறு செய்ய மேய்ப்பர்களால் முடியாமல் போனதென்றால், பாதையில் தொடர்ந்து செல்ல அது கனியற்றதாகவும், ஊக்கத்தை இழக்கச் செய்வதாகவும் ஆகி விடுகின்றது.

முடிவுரை

தேவன் மூப்பர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள பணிகளை தேவன் கட்டளையிட்டுள்ள வகையில் அவர்கள் ஞானமாய் நடத்தினால், மற்றும் உறுப்பினர்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் தங்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டபடி மூப்பர்களிடம் நடந்து கொண்டால், ஒருபொழுதும் இல்லாவிட்டாலும் எப்போதாவதுதான் தீவிரமான பிரச்சனைகள் உதிக்கும்.

**மூப்பர்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும், எல்லாக்
கிறிஸ்தவர்களும் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்?**

மூப்பர்கள்	பண்புகள்	எல்லாக் கிறிஸ்தவர்கள்
1 தீமோ. 3:2	குற்றஞ்சாட்டப்படாதவர் (குற்றமற்றவர்)	1 தீமோ 5:7; 6:14
1 தீமோ. 3:2	ஜாக்கிரதையுள்ளவர் (எச்சரிக்கையானவர்)	1 பேதுரு 1:13; 4:7; 5:8
1 தீமோ. 3:2	தெளிந்த புத்தியுடையவர் (அறிவு, தெளிவுள்ளவர்)	தீத்து 2:2, 5; ரோமர் 12:3
1 தீமோ. 3:2	உபசரிக்கிறவர்	ரோமர் 12:13; எபி. 13:2
1 தீமோ. 3:2	போதக சமர்த்தர்	எபி. 5:12
1 தீமோ. 3:3	மதுபானம் பண்ணாதவர் (குடிபாராயிராதவர்)	தீத்து 2:3; எபே. 5:18
1 தீமோ. 3:3	பொறுமையுள்ளவர்	பிலி. 4:5; கொலோ. 3:13; தீத்து 3:2
1 தீமோ. 3:3	சண்டை பண்ணாதவர் (சண்டையிடாதவர்; கலகம் செய்யாதவர்)	யாக். 4:2; 2 தீமோ. 2:24
1 தீமோ. 3:3	பண ஆசையில்லாதவர்	1 தீமோ. 6:10; 2 தீமோ. 3:2
1 தீமோ. 3:4	கீழ்ப்படிதலும் மரியாதையும் உள்ள பிள்ளைகளையுடையவர்	எபே. 6:1-4
1 தீமோ. 3:7	புறம்பேயிருப்பவர்களால் நற்சாட்சி பெற்றவர்	1 பேது. 2:12-16
தீத்து 1:8	நீதிமான் (நேர்மையானவர்)	கொலோ. 4:1
தீத்து 1:8	பக்திமான் (பரிசுத்தவான்)	எபே. 4:24; 1 தீமோ. 2:8
தீத்து 1:8	இச்சையடக்கமுள்ளவர் (கட்டுப்பாடுள்ளவர்)	கலா. 5:23.